

Список використаних джерел:

1. Женский труд. Глобальное неравенство в цифрах. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://politikrytyka.org/2016/07/07/zhenskij-trud-globalnoe-neravenstvo-v-tsifrah/>
2. Проблема гендерного неравенства на рынке труда в рамках современной экономической теории. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: [file:///C:/Users/User/Downloads/problema-gendernogo-neravenstva-na-r-nke-truda-v-ramkah-sovremennoy-ekonomicheskoy-teorii%20\(1\).pdf](file:///C:/Users/User/Downloads/problema-gendernogo-neravenstva-na-r-nke-truda-v-ramkah-sovremennoy-ekonomicheskoy-teorii%20(1).pdf)
3. Гендерна статистика України: сучасний стан, проблеми, напрями вдосконалення. – Запоріжжя: Друкарський світ, 2011. – 192 с.
4. Зарплата жінок в Україні на 25% менше, ніж чоловіків, – Держстат. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://ua.112.ua/ekonomika/zarplata-zhinok-v-ukraini-na-25-menshe-nizh-cholovikiv-517135.html>
5. Про затвердження Державної соціальної програми забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків на період до 2021 року [Електронний ресурс]. –Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/273-2018-p>
6. Гендерна статистика України: сучасний стан, проблеми, напрями вдосконалення. – Запоріжжя: Друкарський світ, 2011. – 13 с.

Філіпчук В.О.

*кандидат наук з державного управління, доцент,
Київський національний університет імені Тараса Шевченка*

ПУБЛІЧНА ПОЛІТИКА ЯК ІНДИКАТОР ЯКОСТІ ВЗАЄМОДІЇ ВЛАДИ ТА СУСПІЛЬСТВА

Сьогоднішнє громадянське суспільство характеризується: різким зростанням емансипації особистості від держави, скороченням простору її командного впливу; енергійним розвитком й ускладненням горизонтальних соціальних зв'язків; сплетінням громадських інститутів та рухів в цілісну мережу. Саме такі тенденції в розвитку громадянського суспільства провокують значний інтерес до феномену публічної політики. І це досить логічно, адже історично концепт публічної політики виник на хвилі дискусії про підвищення ефективності державного управління та, найголовніше, залучення

якомога ширшого кола представників громадянського суспільства до політичного процесу.

У цьому контексті цікавими є думки англійського дослідника Рода Роудса, який розглядає різноманітність смислів нового методу управління (governance) та демонструє можливості його застосування при аналізі урядових структур в Великобританії. Актуальність даного поняття, вважає він, полягає в тому, що необхідним є пошук нових принципів державного управління в умовах глобалізації, зміни ролі держави та суспільства в розвинених країнах [3, р. 46–53].

Інститут публічної політики виступає тим соціально-політичним інструментом, який за своєю природою покликаний виступати умовою та засобом, що дозволяє суспільству формувати стратегічний порядок денний, створювати внутрішні стимули й цінності інноваційного розвитку, переводити конфлікти, що виникають в цьому процесі в позитивно-функціональне русло, перетворюючи їх тим самим в елемент соціальної динаміки й взаємодії.

Публічна політика дуже багатогранне явище. Зокрема:

- вона є особливою якістю державного управління, яке все більше орієнтується на ідеї постбюрократичної організації, яка передбачає відмову від традиційної ієрархічної структури управління на користь горизонтальних відносин партнерства, кооперації, переходу від «логіки установи» до «логіки обслуговування», до розвитку нового державного менеджменту, виключає жорсткі вертикальні форми «панування-підпорядкування» (на це були націлені всі адміністративні реформи, що проводилися в сучасному світі в кінці ХХ століття);

- вона передбачає активну громадську участь та відповідні процедури, що уможливають залучення інститутів громадянського суспільства в прийнятті владних рішень;

- також публічна політика передбачає розробку з громадською участю різного роду програм для вирішення проблеми, які виникають в суспільстві, а також соціальні технології їх реалізації;

- вона охоплює процес двосторонньої комунікації різноманітних громадських груп, який вибудовується здебільшого симетрично, в режимі діалогу [1, с. 224–232].

Сама ж публічна сфера в контексті взаємодії влади і суспільства у процесі формування публічної політики виконує низку важливих функцій, зокрема:

- артикуляція громадських інтересів;

- публічний контроль діяльності влади та стану справ в суспільстві, в державі, економіці, в соціокультурній сфері;
- вплив на формування державної політики;
- політична освіта громадян [2, р. 165].

Від організації публічної сфери і розвиненості її ключових інститутів й механізмів значною мірою залежить характер публічної політики. Публічна сфера – це своєрідний «інноваційний інкубатор», що дозволяє новим соціальним технологіям оптимізувати механізм взаємодії держави, бізнесу та громадянського суспільства, долати з метою конструктивного реформування закостенілість державних інститутів, підключати ресурс громадських ініціатив до формування державної політики і контролю за діяльністю влади.

Жодна політична зміна неможлива без розвитку принципів й різноманітних форм публічної політики, а остання, крім іншого, включає в себе не тільки опонування владі в публічному дискурсі, але й масову мобілізацію, яка сприяє постановці болючих проблем в політичний порядок денний та їх вирішенню.

Список використаних джерел:

1. Никовская Л. И., Якимец В. Н. Публичная политика в регионах России: характеристика типов и ресурс влияния // Вестник МГИМО-университета. 2011. № 1. С. 224-235.
2. Edwards A. Scientific expertise and policy-making: the intermediary role of the public sphere // Science and Public Policy. 1999. Vol. 26. June. P. 163-170.
3. Rhodes R. A. W. The New Governance without Government // Understanding governance policy networks, governance, reflexivity and accountability. Maidenhead: Open University Press, 2003. P. 46–53.